

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 15. ANULU XIX.

Sabiu, in 21 Februarie (5 Martie) 1871.

Telegrafulu este de două ori pre septemana: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Sabiu la expeditura fidei pre afara la c. r. poste cu bani gați prin scrisori fran ate, adresate către expeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte părți ale Transilvaniei s' pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru prin. și tieri s'rine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inscrutele se plătescu pentru întâi a ora cu 7 er. strulu, pentru a două ore cu 5 1/2 er. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 er. v. a.

Cuventarea

rostita de P. Vicariu arhiepiscopescu protosincelu N. Popea, cu ocasiunea serbarei parastasului pentru fondatorulu Em. Gojdu.

„Si facendu binele sa nu slabimu; ca la tempulu seu vomu seceră neostenindu. Deci dara pâna cându avemu tempu, sa facemu bine către toti, si mai vertosu către ai nostri cei de-o credintia.” Apost. Pavelu către Galat. c. 6. v. 9, 10;

Avemu inaintea noastră, evl. crestini, unu actu rar de binefacere, alu cărui faptuitoriu si castigă merite mari, titluri indiceite de recunoscintia si multumire din partea biserice si natiunei noastre.

Si cu totu dreptulu; căci cine nutresee pre cei flamândi? cine adăpa pre cei insetati? cine imbraca pre cei goli? cine cercetădia pre cei inchisi in temnitie? cine ajuta pre veduve si pre seraci in lipsele si neputintiele lor? cine mangaie pre cei intristati si necăjiti? Au nu facerea de bine, milostivirea si milostenia? — Invetiatur'a crestină ne invatia: ca fundamentulu tuturor datoritieloru este iubirea; iera apost. Pavelu dice; „ca sferșitul celu mai de pre urma alu evangeliulu lui Cristosu este: iubirea din inima curata, din consciintia buna, si din credintia nefatiarita.” I. Timot. 1. 5. Iose cum pôte fi ore iubirea curata si nefatiarita, deca nuse arăta prin fapte către deapropole? S. Ioanu evang. dice: „De are cine-va avuti'a lunei acesteia, si vede pre fratele seu avendu lipsa, si 'si inchide inim'a sea decâtă densulu, cum rămâne dragostea lui Ddieu intre densulu? Fii mei — adauge mai departe — sa nu iubimu cu cuventulu, ci cu fapta si cu adeverulu.” I. carte sobor. 3—17. 18. — Este deci invederatu, ca facerea de bine este unulu din cele mai alese moduri, prin cari iubirea noastră către apropole se descopere si se aduce la ivire, este un'a dintre cele mai alese virtuti crestinesci.

Dara sa privimu lucrulu, evl. crest., si din alte puncte de vedere, si sa vedemu, ca binefacerea este forte de lipsa si folositoare nu numai pentru celu ce se impartiescescu de ea, ci si pentru celu ce o seversiescu insusi, si ca ea in adeveru e o conditiune esentiala a societătei omenesci. Eanu sa ne esaminămu numai pre noi insini. Cine suntemu noi? Afla-se ore omulu într'o stare de asiă, încātu sa pōta dice, ca elu nu aru avē nici o lipsa de ajutoriulu streinu? Nici decum! Din contra, noi lu vedemu pre omu, ca elu, decându se nasce si pâna cându mōre, e avisatu neintreruptu la ajatoriulu altui'a, aterna dela altulu, încātu de sine singuru, adeca siesi lasatu, nu pōte sa existe. Elu intra in lume, si de i aru lipsi ajutoriulu streinu, nici o di nu aru dură viati'a lui; crescu dupa aceea si ajunge la verst'a de barbatu, si si atunci lipsele si neputintiele i suntă milione; devine mai pre urma la batranetie, neputintiele i se insutescu si inmieșcu. Vedi dara o omule! ca nici o stare a vietiei tale nu este, in carea sa poti dice, ca tu nu ai fi avendu nici o trebuintia de binefacerea altui'a? — Dara deca altulu pre tine te spriginescu in lipsele si neputintiele tale, tu ore sa nu ai inea datorintia, ai face lui asemenea? Au dōra ti se pare, ca tu ai avuti'a lunei acesteia, si pentru aceea te ingamfezi? Au dōra ti se pare, ca tu esti invetiaturu lunei, si pentru aceea te mandrescu? O, desertatiune omenesca! Dara cum de nu-ti aduci aminte, ca nici bogati'a, nici sciintia, nici unu daru altulu, din câte le ai, nu le ai dela tine ci dela altulu? „Ce ai, ce nu ai luat?” dice apost. Pavelu „si deca ai luat, ce te falescu, că cându nu ai fi luat?” I. Corint. 4 7. — Ore cum de nu eugeti, cătu de lesne le poti perde, ti se potu luă ierasi indereptu, că dela unu nevrednicu, tōte câte le ai avutu? Au nu scii ca totu acelasi apostolu mai dice; „celu ce i se pare ca sta, sa ia sēm'a, sa nu cada?” Totu acolo 10. 12. Si apoi ce vei face atunci,

bine ti va cadē vediendu ca si altulu este rece către tine, precum ai fostu tu către elu? Căci scii bine, ca Cristosu a disu: „Ce vreti sa ve faca voue omenii, faceti si voi lor asemenea.” Mat. 7. 12. —

Si ce sa mai dicu, pentru că sa aratu folosulu celu mare alu binefacerei, pentru celu-ce o seversiescu? Sa ne aducemu numai aminte de mangaierea cea mare, ce o lasa dupa sine binefacerea in sufletulu nostru. Au nu avuramu ocașiune a ne convinge despre acēst'a, de nenumerate ori? Ore-cine da numai unu pacharu de apa calatoriulu — si căta bucuria nu simte sufletulu nefatiaritu, ca a potutu face bine celui ostenitu! Sēu sa socotimu numai, că sa tacu de resplătirea si binecuventarea parintelui celui cerescu — sa socotimu dicu, resplătirile insiloru confratiloru nostri celoru lipsiti, caror'a le amu facutu vre unu bine; căci binele acēst'a mai pre urma sub deosebite forme de recunoscintia se întōrce si se revarsa insusi asupr'a noastră.

Se intempla, ce e dreptu, si inca pre adeseori, si din contra, — ca adeca tocm'a acēl'a cărui'a i amu facutu mai multu bine: pre carele lu amu nutritu, l'amu imbracatu, l'amu ingritu si l'amu crescutu — tocm'a acēl'a, dico, mai pre urma, dupa cea trecutu deasupr'a necesulu, ne respalescu binele cu reu, dupa cunoscutulu proverb: „Fa bine, si-ti astēpta reu”! Si acēst'a pre cine sa nu amarasca, pâna la sufletu? Dara in privintia astoru felu de nesocotiti n'avemu decâtă sa dicemu si noi cu alti multi: Nici unu grău fără neghina! — si sa ne multiamimu cu eugetulu celu bunu, ce l'amu avutu facendu binele. —

Inse sa me oprescu aci, si sa nu me ducu mai departe evl., crest., căci si asiă me voiu fi abatutu pōte pre multu dela scopulu, ce mi l'amu fostu, propusu. Scopulu meu principalu este adeca, că de astadata, de si vorbindu despre binefacere sa nu me lasu mai afundu, sa nu me estindu la tōte partile si particelule virtutei acēst'a, ci sa me marginescu numai pre lānga o singura fapta de binefacere, o fapta prōspeta a unui fostu confrate alu nostru si fiu adeveratu si credintiosu alu biserice si natiunei române, — si sa lasu, că prin espunerea acelei'a că printr'o oglinda sa se oglindezo apoi insasi virtutea si meritele faptuitoriulu in intregitatea si puritatea lor.

Ati celitu sēu auditu evl. crest., ca reposatul in Domnulu Emanuilu Gojdu, fostu jude la tribunallulu supremu din Pest'a, carele 'si sferșu cursulu vietiei in anulu trecut, prin testamentulu seu, din 4. Noemvre 1869. 'si lasă tōta averea sea miscătoare si nemiscătoare acelei părți a natiunei române din Ungari'a si Transilvani'a, care se tiene de religiunea ortodocsa, că o fundatiune perpetua sub numirea de: „Fundatiunea lui Gojdu”; — si ca congresulu nostru nationalu bisericescu din 1870, din privintia la meritele marelui si nemuritoriulu acēstui fundatoru, prin conclusulu seu din siediint'a IX. Nr. prot. 93. dispuse, că intru memori'a reposatulu fundatoru in totu anulu la diu'a nascerei sale, adeca in 9 Februaru, sa se tienă parastasu pentru sufletulu densulu, si sa i se cetēscă testamentulu si biografi'a, in tōte bisericile din provinci'a noastră metropolitana. Deci, acēst'a este scopulu s. servitiu ddieescu si alu rugatiuniloru noastre celoru ferbinti de astadi.

Si pentru că sa cunōscemu mai de aprōpe insemnatarea fundatiunei reposatulu Gojdu, dati-mi voia evl. crest., că mai intai sa cetescu punctele referitorie la acēst'a fundatiune din insusi testamentulu reposatulu. (Aci urmēza cetirea testamentulu.)

Ati auditu evl. crest. cuprinsulu fundatiunei lui Gojdu din propriile cuvinte ale fundatorulu? Acum mai indoise-va cineva despre insemnatarea cea

mare a fundatiunei lui? Mai dice-va cine-va, ca fapta acēst'a nu este o fapta marētia, rara, unica in feliulu seu la romanii din Transilvani'a, Ungari'a si Banatu, — o fapta, carea numele fundatorulu de siguru lu va straportă din generatiune in generatiune pana la cea mai adēncă posteritate?

Dara anumita valōrea cea adevera a a fundatiunei lui Gojdu, o putemu cunōscu mai apriatu din urmatōrele impregiurări, si adeca:

I. Din sum'a cea mare fundatiionala, carea trece preste 300,000 fl. in susu.

O suma acēst'a fundatiionala evl. crest., ce nu s'a mai auditu in tempurile nōstre, ba nici inainte de ast'a nici odata, la noi, si tocm'a pentru aceea putemu dice fora nici unu scrupulu: ca fundatiunea lui Gojdu nu mai are parechia la romanii din tierilo amintite.

E pre adeveratu, evl. crestini, ca binefacerea, că ori ce alta virtute, nu se judeca dupa mesur'a multimei, ci dupa mesur'a eugetulu celui curatu, a vointiei celei bune. Acēst'a o cunōscemu din evangeli'a despre veduv'a cea seraca, carea numai doi fileri avendu, si pre acei'a inca i a aruncatu in vistiria biserice; precându cei bogati cu resnetu aruncau multi bani intrēns'a. Si totusi Cristosu a disu: acēst'a veduva seraca, mai multu a datu decâtă ceilalti toti. Ore Gojdu nu a facutu totu asiă, evl. crest.? Elu inca 'si aruncă tōta averea sea in vistiria biserice si natiunei, prin fundatiunea sea acēst'a; deci si la elu totu acelas eugetu curatu, totu aceeasi vointia buna le aflăm, că si la veduv'a din evangeli'a. Asifeliu fiindu lucrulu putemu fi convinsi, ca fundatiunea lui cea mare e menita a aduce că unu pomu roditoru fructele cele mai salutare in venitoriu; ba inca mai multu decâtă că unu pomu roditoru, căci acēst'a mai preurma se usca si incēta de a mai rodi, — iera fundatiunea lui Gojdu va rămanea pururea verde, si 'si va impartasi cu imblisugare fructele sale cele mōșe fiiloru celoru lipsiti ai biserice si natiunei nōstre.

II. Ca reposatul in Domnulu Emanuilu Gojdu, fundatiunea sea cea mare si lasă anumitu pentru provinci'a noastră metropolitana.

Scimu si aici, evl. crestini, ca dupa invetiatur'a crestină facetiurulu de bine nu trebuie sa caute la fatia, cându vrē sa faca binele, — si ca precum iubirea deapropolei trebuie sa fia generala si neinteresata, asiă si facerea de bine. Si totusi unu Gojdu nu aru fi pututu lucră mai bine si mai in consunantia cu morala evanghelica, de cătu cum a lucratu. N'audiramu mai susu ce dice apostolulu Pavelu: „sa facemu bine către toti, si mai vertosu către ai nostri cei de o credintia?” Tocm'a asiă facu si Gojdu, evl. crestini; elu că unu român ortodosu din Ungari'a, si lasă fundatiunea sea pentru confratii sei de unu sänge si de o credintia din provinci'a metropolitana, alu cărui'a fia credinciosu eră si elu insusi. Pre lānga acēst'a mai scimu inca, totu din cuventulu lui Dumnedieu, ca cei ce se afla in mai mare lipsa, trebuiescu ajutoriti mai intai. Apoi au nu e biseric'a nōstra cea mai seraca si lipsita, despojata fiindu de tōte averile sale cele numeroșe de mai nainte, prin nedreptătirile tempuriloru de trista memoria? Unde e norocirea, că si altii dintre ai nostri daruiti cu averi mai rare si duravere sa fi facutu că Gojdu, sēu sa imitatie celu pucinu in venitoriu pre unu Gojdu, in privintia acēst'a.

III. Ca fundatiunea lui Gojdu e menita in lini'a prima pentru studintii celilipsiti si cu purtări bune.

Nu amu lipsa, evl. crest., sa laudu in multe

cuvinte și intențiunea acéstea a fondatorului. Se dice, și cu totu dreptul, că venitoriuu unei națiuni este junimea și cu preferința cea studioasă. Acéstea este chemată a promovă cultur'a națională în toți ramii, și a răspândi razele ei binefacătoare în toate părțile locuite de români. Dar scopulu acéstea cum s'ar pute ajunge fără de mijlocé? Națiunea că și biseric'a noastră, nu au încă norocirea de a se afla într'o pusețiune, încatu sa pōta dispune preste mijlocé mai consideravere materiale; căci ele fiindu subjugate și impilate până mai ieri alalt'a ieri, perdura și ce-avura. E necesariu deci, e imperativu, dīcu, că cei privati, daruți cu averi dela Dumnezeu, sa le vina într'ajutoriu și sa le usurédie oper'a cea grea.

IV. Ca fundatiunea lui Gojdu e merită în linia a două și pentru preoții și ietătorii noștri cei lipsiți.

Chiamarea cea înaltă și grea a preoților și ietătorilor noștri, precum și subsistența lor cea de totu misera, credu că sunt cu multu mai bine cunoscute, de câtu că sa mai faca trebuința de a vorbi aci mai pre largu de pre ele. Obiectulu acéstea de altminte se desbatu destule ori și se desbate și adi în congresulu nostru naționalu bisericescu, și sinódele noastre, în foile periodice naționale și pretutindeni, în câtu nu credu sa se mai afle vre unulu, carele sa nu recunósca necesitatea cea mai urgentă pentru îmbunătățirea sōrtei acestor doi factori însemnați ai biserice și națiunei.

V. Ca fundatiunea lui Gojdu e merită în linia a trei și pentru acoperirea speselor oricărora cause bisericesc naționale.

Cātu de mari și multe sūnte greutatele, ce le întimpinăm la deosebitele noastre afaceri bisericesc naționale, din lips'a mijlocelor spre acoperirea speselor necesare, înca ne este indeobște cunoscutu. Că sa tacu despre altele amintescu aici numai despre spesele congresului și ale sinódelor noastre eparchiale. Cuprinde deci o mare binefacere pentru noi, și despusetiunea acéstea întielépta a fondatorului.

Iéta deci momentele cele mai însemnate, din cari că dintr'unu tablou putem cunósce valoarea cea adevărată a fundatiunei lui Gojdu, binele celu mare și nepretiniveru, ce ni-lu facu elu nōue prin fundatiunea acéstea, carea nu se pōte mai bine compará, de câtu cu o comóra fără de fundu, cu unu isvoru nedescăveru! — precum și iubirea cea infocată, cugetulu celu curatu, inim'a cea bună și meritele cele mari ale aceluia pentru biseric'a și națiunea sea.

Nu amu încă la mână biografi'a reposatului în Domnulu Emanuel Gojdu, evl. crest.; dară încatu mi este mie cunoscutu, acestu mare fondatoru s'a nascutu în Orad'a-Mare, din parinti negutatori. După absolvirea scóloru mai nalte în locul nascerei, și continuă studiile la universitatea din Pest'a, mai cu seama sub patrociniulu fericitului negutatoriu de acolo, Atanasiu Grabowsky, unulu dintre a cei confrati ai noștri macedo-români, cari multe bunatati ne facura, decându sōrtea cea vitrega îi aruncă în părțile noastre. Gojdu și adonă averea sea cea mare prin propriile sudori și osteneți, și prin o crutiare întielépta, din tineretie până la mōrte. E de însemnatu, că Gojdu, de și crescú și și petrecú mai tota viét'a sea în Pest'a, între elementele streine, departe de români, — totusi nu alunecă, ci și lasă averea cea mare pentru biseric'a și națiunea s'a. Impregiurarea acéstea, evl. crest., precum și aceea, că elu încă nu multi ani înainte de mōrte-i, și descoperi cugetulu despre acésta fundatiune catra amicii sei, dovedescu destulu de chiaru, că Gojdu totu deun'a a simțitu și cugetatu romanesce. Cas'a lui, în mijloculu elementelor streine, a fostu în adevăru creștinésca și română.

Evlaviosiloru creștini! Faptele sūntu, după cari se judeca omulu; și faptele lui Gojdu, de și nu le scim pre lōte, dară judecându după acéstea unica, fundatiunea sea, carea le precumpanesce pre lōte — ne impun cea mai strinsa daru și placuta datorința de pietate, veneratiune, recunoscința și mulțimire către acestu mare facetoriu de bine alu nostru, — cari se voru și pastrá în inimile noastre acum și pururea, și în vecii veciloru! Aminu.

Evenimente politice.

Cestiunea artileriei honvediloru a provocatu o discussiune infocată în diet'a Ungariei, carea s'a terminatu deocamdata cu negarea artileriei acestui felu de trupe.

Abia trecut preste discussiunea acéstea și „Reform“ din Pest'a recomandă fortificarea cetăților sorori Buda-Pest'a, întocma după cum e fortificatu Parisulu. Intemplantu acéstea provōca în ori care omu cugete, cari lu duca la o presupunere, că motivele diariului „Reform“ sūntu nisce presimțiri de evenimente mari, produse de schimbările cele mari din occidentele Europei, urmări, cari nu voru remanē fără de asi arată preste multu seu preste putienu efectele și în orientulu europeanu.

Precându se intempla aceste dincōci de Lait'a, dincolo, diariile nemțiesc cu tendințe germanistice se silesc a arată periculi ascunși în program'a ministeriului celu non de acolo; diariile slavice, în mare parte se arata din ce în ce mai impacabile cu regimulu celu nou și cu intențiunile lui; dincon-

tra și până la unu grad, diariile unguresc în consonanță cu cele germanistice nu vedu decâtu periculi.

Seirile din Vien'a ni sponu despre ținerea unei adunări a partidei germano-austriace. Decisiunile acestei partide pare că voiescu sa aduca o schimbare în sistemulu domnitoriu în imperiu. Partid'a a luat asupra sarcin'a de a lucrá pro cale constituționale la delaturarea de legatiuni lor și o apropiare intimă a imperiului (austriacu) de Germani'a.

Parisulu se află în dilele trecute în agitațiune mare. Agitațiunea fu provocată de seirea că prussiani voru intrá în cetate spre a o ocupá cu put rearmată. Ori câtu de energice a fostu încercările plenipotențiatorilor francesi la negocierea păcei între beligeranti, de a împedecá intrarea, nemții au remasu neclintiti prelânga acésta pretensiune umilitōria pentru francesi. Nemții o au pus în compania cu fortareti'a Belfortu. Ori intrarea în Parisu, ori cederea Belfortulu lângă Elzasulu anecsatu la Germani'a. Francesii au preferitu a desiertá și acestu pacharu de umilitință și a remanē cu fortareti'a numita. Mai multe diariile europene și între aceste englesesci predici, că acésta ambițiune vana a nemților va condamná pre Europ'a la nōue înarmări și pacea carea se face acum nu va ff decâtu o pauză pentru pregătiri și mai înfricosiate pentru unu reshelu nou și crâncenu între francesi și nemți, cari din urma nu voru avé totu de un'a unu Bismark și unu Moltke în frunte.

După diariulu oficialu din Parisu nemții se vede că au intratu Mercuri în Parisu în număr de 30,000 și avura de a remanē în trensulu până la ratificarea păcei. Unu telegramu de alaltaieri anunția, că Vineri au și începutu nemții a desiertá Parisulu. Pacea este dară încheiată și ratificată.

Pacea acéstea este făcută pre bazele unor condițiuni câtu se pōte de aspre pentru francesi: a cincea parte din Lotaringi'a cu fortaretiile Metz și Thionville și Elsasulu fara Belfort au sa tréca la Germani'a; Franci'a plătesce cinci miliarde de franci, un'a în anul 1871, celelalte în restimp de trei ani; desiertarea de trupe nemțiesc se începe pentru Parisu și ținuturile apusene după ratificarea păcei; celelalte ținuturi se voru desiertá după platirea miliardelor successive; trupele ce remanu în Franci'a traiescu pre socotél'a acestei țieri; populațiunea țieriloru anecsate va capetá unu terminu spre a se decide unde voiescu sa remana anecsata; prionsii se elibereza numai decâtu; administrațiunea ținuturilor ocupate de nemți se face decâtu funcționari francesi sub comandanti trupelor nemțiesc. Acestea sūntu condițiunile esențiale sub cari trebuie sa se plece cerbicia Franciei.

FOIȘIÓRA.

„Form'a și fondu.“

Sub acestu titlu gasim în „Curierulu Romaniei“ unu articulu pre care lu reproducem în tota estinderea lui:

Duminea în 7 Februarie amu asistatu la întâia prelegere populară în salonulu universității. (din Iasi Red.) Subiectulu acestei prelegeri a fostu „form'a și fondu“ de Dlu T. L. Maiorescu.

Dnu Maiorescu — după ce au definitu form'a și fondu, începe a enumerá o multime de exemple; și pentru că ele sa aiba mai multu interesu-ele sūntu mai totu relative la țier'a noastră, — Nu vomu intrá în o critica minutiōsă a întregulu discursu, fiindu că acéstea nu valoréza ostentel'a, ci ne vomu margini sereproducem mai întâiu câte-va idei a dlui Maiorescu mai principale, aplicate de D-ni'a sea la „form'a“ și pre urma ne vomu face și noi micile noastre observațiuni.

Iéta ce ne dice D-ni'a sea relativu la țier'a noastră: Este falsia calea literară ce amu luat, fiindu că imitámu literatur'a francesă seu a unei alte națiuni cari'a i au trebuitu seculi de ferbere până au potutu sa și consolidéde acea literatură. Pre lângă acéstea, mai este o causa pentru care nu avem omeni literati: fiindu că finantiele sūntu în cea stare, funcționarii și pensionarii nu se plătescu regulatu, și fiindu că în ori ce momentu ne temem de invasiune streină. Singur'a epocă literară au fostu epoch'a Domniei lui Mihailu Știrza, fiindu

că omeni erau siguri pre averile și viața lor.!! și nu se teméu că voru fi încalcati de o invasiune streină!!! Este unu actu falsu adoptarea unei constituțiuni pentru care englesii și au versatu trei seculi sânge și pentru care noi nu amu versatu nī o sudōre....

Sa răspundem mai întâiu relativu la literatur'a noastră națională: Trebuie sa fimu justu, sa observámu cu scrupulositate deca mersulu literaturii noastre este unu faptu anormalu în viața literară a popórelor; deca celelalte popóre civilizate au debutatu în carier'a literiloru alminterea de cum debutam, și numai după ce vomu constatá în modu siguru acestu faptu, atunci vomu puté dice cum-ca este falsia calea ce amu luat. Pentru acestu scopu sa luámu esemplulu datu de d. Maiorescu. D-sea au disu: francesii au literatur'a lor națională, ce ne folosesc nouă că sa o imitámu? vomu avé totdeun'a o forma daru nu unu fondu literaru. „Pentru a întielege câtu e de ne esactă acésta asertiune sa observámu fazele prin care trece literatur'a francesă. Pre cându Franci'a estă din întunereculu evului mediu cu superstitiile religiōse, cu poemile epice ale trubaduriloru fara nici o legatură, Itali'a strălucea de unu fōrte mare lustru literaru, Boecacio, Dante, Petrarca déjà incantase lumea prin pros'a și poeziile lor nemuritoare. Ce se intemplá? Se intemplá ceea ce e naturalu sa se intemplá cându sūntu puse în contactu două popóre ce nu au același grad de cultură; că Franci'a începe a imitá, a copiá cu o aviditate de poporu tineru pre strălucit'a Italie atātu în frumsetiele câtu și în defectele ei literare; sonetele lui Petrarca sūntu cōrdele cele mai dulci pre care canta fie ce poetu dorerile sale amoróse; Il Decamerone este

compilatú fără reserva de Margaret'a de Bourbon etc. etc. Imitatiunea nu se opresce numai la Itali'a pre cându Rousardu și Pleiad'a voiescu sa latinizeze limb'a francesă, alti scriitori imitédia literatur'a spaniolă, și acésta epocă că sa dīcu asiá de vastă imitatiune, este epoc'a de efervescență și de consolidare a spiritulu francesu, este pedestalu pre care se constrnesce monumentulu clasicu-literaru alu națiunei francesce. Cea întâiu capo-d'opera alu clasiculu Corneille (Le Cid) este unu subiectu și o imitatiune spaniolă, dar unde se vedu déjà trasaturi originale de primulu geniu a poetulu francesu. Racine, Boileau și otielescu ideile lor la foculu literaturii Latine și Grece. Ce resulta din acésta imitatiune asiá de greșita după D. Maiorescu? resulta că Franci'a nu și capetá numai o forma literară cum sa dīcu, ci o literatură clasică originală a sea, și și stabilesc limb'a în unu modu permanentu. Din acésta espunere pre scurtu, conchidemu în unu sensu contrariu cu D. Maiorescu, că imitatiunea este unu faptu normalu la o națiune care a se desvoltá de acum înainte, că este imposibilu de a se puté opri influința unei națiuni civilizate asupra altei care este mai putienu, și că succesulu nu este compromis prin aceea imitatiune de care bunulu simțiu naționalu și unu gustu mai perfecționatu se desbraca cu incetulu, precum deca ne este permisă comparațiunea: fluturulu și arunca cōjă sea de larva ajunsu în stare de maturitate.

D. Maiorescu ne mai spune că de aceea nu avem omeni literati fiindu că ne temem de invasiune, finantiele sūntu în cea stare etc., că dovada aduce domni'a lui Mihailu Știrza.

Regretámu că sūntem nevoiti a marturisi, că din punctulu de vedere literaru, acéstea numai are

De însemnătate politică sunt complimentele telegrafice între imperatul Germaniei și alu Rusiei, pentru ajungerea la această pace.

Dietă Ungariei.

Sedința din 18 Februarie. Președintele Somssich deschide sedința de astăzi a casei ablegatilor la 10 ore. Protocolul se cetesc, și aprobă.

G. Stratimirovici urgeza responsului la interelatiunile sece privitoare la referintele turcesci din partea președintelui ministrilor.

Trecându-se la ordinea zilei, referența Ign. Haydu din partea comisiunii de petitiuni despre una sru lungă de petitiuni, cari se referesc la dislocarea judecatorilor de non infantiand.

Conformu propunerii comisiunii decide cas'a, ca aceste petitiuni sa se asiedie in cancelari'a casei, ca deputatii sa le pōta vedea la desbaterea proiectului de lege respectiv.

Dupa aceste trece cas'a la desbaterea speciale despre bugetulu ministeriului de cultu și instructiune.

Titul'a I. „Administratiunea centrală“ preliminară cu 261,800 fl. se cetesc și votăza.

Titul'a 2. „Administrarea afacerilor de studii“ Sub acest'a titlu se votara pre 1870 — 234,000 fl. de facia sunt preliminarati 265,240 fl, asiadara cu 31,240 fl. mai multu. Comitetulu financiaru recomandă cu privire la dovedile continute in motivarea ministeriala următoarele sume spre votare: Inspectorii superiori districtuali de școlă 28,200 fl.

K. P. Szathmari propune stergerea aceste sume, căci inspectorii din cestiune prestat numai gimnasiilor catolice de stat și in fapta n'au nimicu de lucru.

Secretariulu de stat Tanarky doresce sustinerea inspectorilor sup. cari au a priveghia asupra tuturor gimnasiilor; pentru vorbesce inca I. Schwarz contra S. Borlea și P. Hoffman.

Votandu-se majoritatea aprobăza rubric'a.

Pentru inspectorii scolelor populare, propune comitetulu financiaru a se votă numai 226,940 fl. in loculu celor 228,940 fl. preliminarati.

K. Tiszas se plange contra activitatii unoru inspectorii, cari se paruca nu au altu scopu decatu a irrita și atitii confesiunile.

G. Vary accentua necesitatea introducerii de carti mai bune in școle.

Ed. Zsedény se alatura prelंगा parerea lui Tisza. Inspectorii scolari sa infinteze acolo școlă comunale, unde de felu nu exista seu numai neindestulitoare, inse sa nu suprima școle bune confesionale, dupa cum adese se intempla.

sensu in gur'a D. Maiorescu. Este tristu cându cineva inmatu de o complesentia, de o lingusire prea evidenta ce nu se pōte califică, voesce a mistifică pre auditorii, falsificându istoria; intervindu ordinea lucrurilor!! Este adeveratu ca scriitorii facu parte integrante din societate ce se reflectăza in scrierile lor, dar nu este mai pucinu adeveratu ca inspiratiunea, impulsulu unui scriitoru nu tiene comptu de positiunea sea materiala. Dēca studiamu istoria scriitorilor eminenti vedemu ca cea mai mare parte au veliuitu in mediocritate, bā de multe ori chiaru in miserie; și cu tōte aceste scrierile lor nu au fostu mai putienu perfecte și numele lor nu au fostu mai putienu ilustru. Mai multu de cātu acest'a scriitorii absorbiti in subiectulu de care sunt inspirati sunt nisce fiintie parte care nu se ocupa de cātu de lumea in care locuescu eroii lor, seu in care planēza conceptiunile lor scientifiche. Pre cātu Itali'a se află incalcata, degradata, cufundata in nenorociri, Ariosto scrie nemuritoarea poema l'Orlando Furioso plina de veselie cea mai nebuna și de glumile cele mai scāntetore... Archimede din Siracus'a aprofundatu in calcule matematice, nu simtiesce pre soldatii navaliori ce se introduc in camer'a sea spre alu ucide. Multi poeti francesi condamnati la guilotina in timpulu revolutiunei franceze se rogă la călăi lor se le mai dea câte-va momente că sa finēasca ultim'a lor cantare.

Care este insē dupa D. Maiorescu secolulu de innoire literara la noi? Putienu au lipsitu că sa nu dica ca ceea ce la Greci este secululu lui Pericles la Romani secululu lui Augustu, la Francesi secululu lui Ludovic alu XIV la noi este — secolulu lui Mihailu Sturz'a!! Si pentru ce? Pentru ca ome-

Dupa aceste se votăza sum'a ceruta.

Sub rubric'a „Comisiuni de esamenu“ sunt 8100 fl. preliminarati.

T. Vécsey propune: Cas'a sa aviseze pre ministrulu de instructiune, a oscerne cātu mai ingraba unu proiectu de lege despre regularea esamenelor de stat la universitate și a cademii.

Dupa o seurtă desbatere se primesce propunerea acest'a.

Titul'a 5. „Institute de invetiamentu“ preliminară cu 231,285 fl. se cetesc, cu ce sedința se și incheie la 2 ore.

Cuventarea

Deputatulu român S. Borlea, tinentu in sedința din 18 fauru a casei reprezentative ung. la desbaterea bugetului ministeriului de cultu și instructiune publica.

On. Casa! Mi-amu supasu ieri opiniunea despre inspectorii scolari și scopurile pentru cari sunt ei; deci m'am sculat acuma numai pentru ca dlu secretariu de stat Gedeon Tanarky, in discursulu seu de ieri avendu amabilitatea de asi aduce aminte și de vorbirea mea, face unele observatiuni și afirma unele, pre cari nu-mi este iertatu ale trece cu vederea, cu atātu mai vertosu, căci cele aduse de domnia sea stau chiar in contradicere cu datele positive.

A dlu onorabilulu dnu secretariu de stat, ca intre romani nici cu lamp'a nu s'a potutu gasi omeni de inspectorii scolari. Concedu ca dēca cineva va caută cu lamp'a unu obiectu, dar' totu atunci si va inchide ochii, si dēca astfelu cu ochii inchisi din intemplanre dandu preste acelu obiectu, frumosu flū va incunjură, — concedu ca nu va gasi acelu cautatu obiectu; (ilaritate;) firesce, pentru ca in-susi vrea sa nu-lu gasēca. Nu este de lipsa, onorabile dle secretariu de stat, sa se caute intre romani cu lamp'a omenii calificati de inspectorii scolari; se potu gasi atari pre usioru si fara de lamp'a; atātă numai se recere, ca sa se caute cu bunu cugetu si cu voia curat! Atunci lamp'a va fi cu totul de prisosu. Adeveratu ca astfelu de inspectorii scolari si spre astfelu de scopuri, precum am aretat in discursulu meu de ieri, intre romani nu pre se afla, — exista insa o intrēga legiune de barbati de specialitate pentru adeverat'a educatiune a poporulu, incātu s'ar potē implini cu ei nu numai tōte districtele intre romani, ci preste totu tōte din intēga Ungaria și Transilvania; si fiindu ca precumu vedu eu, dlu secretariu de stat si ministeriulu nu voiesce a-i gasi pre aceia nici cu lamp'a, mi permitu dintre cei multi, si fara lamp'a a presentă aci vre o cāti-va, pre cum sunt: Dem. Ionescu, Dr. Vasiciu, Dr. Maioru, Dr. Sāndoru, cari din te-

nii erau siguri pre averile si viat'a lor, fiindu ca nu se temēu ca voru fi incalcati de vre o invasiune streina!!! Câte odata se emitu nisce idei asiā de stranii, care frapeaza in unu modu asiā de semnificativu pre fie cine, incātu comentarea lor ar face se pēda din burlesculu loru naturalu....

Finindu apotes'a Domniei lui Mihailu Sturz'a, D. Maiorescu urmāindu necontentitu subiectulu „form'a si fondu“ se intōrcea vorbi de constitutiunea, care naturalminte nu pōte se placa D-sale: „Englesii dice D-nia sea, au varsatu sānge seculi intregi pāna ce au capatatu acest'a constitutiune, si noi fāra nici o sudōre ne o arogamu.“ Strania argumentatiune! Va se dica natiunile nu sunt solidare un'a de alt'a in privinti'a progresulu. Ceea ce au inventatu Englesii pre cale sciintifica, Germanii nu trebuie sa le admita. Pentru ce? Pentru ca pre inventatorii Englesi iau constatu ani de labōre, pre cātu pre Germani nu'i costa decātu timpulu necesaru spre a intielege teori'a acelor inventiuni. Natiunea frances'a si varsă singele cu abundantia in timpulu revolutiunei celei mari; din aceea esperinti'a sāngerōsa se nasce urmātōrea teorie: toti omenii sunt egali inaintea legi. Celelalte popōre nu trebuiescu se admita si se aplice aceea teorie in guvernamentulu lor, trebuie ca fie care popor se repeteze sāngerōsele scene ale revolutiunei franceze, că se ajunga la același rezultatu. Omenirea aru trebui sa se invartēca in același cercu, generatiunile sa se succedēze un'a altei'a, fāra a alegă generatiunei succesive tesaurulu de cunoscentie capatate; si dēca mi este permis a face deductiuni mai departate, fie care calatoriu la statele Unite trebuie ne contentitu sa descopere calea spre Americ'a.

Tōte natiunile au imprumutatu un'a de la alt'a,

neretiile lor s'au ocupatu totu in sfer'a educatiunei si au imbatrenitu in aceea; — astfelu sunt mai departe: G. Popa, G. Craciunescu, cari sunt senatorii consistoriali pentru școlele gr. orientale, si afara de acestia inca o multime, totu omeni de specialitate; n'aveti deci decātu sa vreti, si lips'a de individi apti a incetatu.

A mai dlu dnu secretariu de stat si aceea, ca la comitatulu Zarandului nici pana astadi nu este constituitu senatulu scolariu. Sa me pardo-neze dlu secretariu de stat; afirmatiunea dalo nu este intemeiata, căci in comitatulu Zarandului senatulu scolariu inca de multu este infiintatu, si a fostu acolo de câteva ori si inspectorulu scolariu; dar' inca este adeveru ca intre senatulu scolariu si intre inspectoru, din caus'a lipsei de bunulu tactu la acest'a, s'au nascutu unele frecări; asiā intratiile s'a intemplat ca dlu inspectoru scolariu dupo instructiune — nu sci de la cine si de unde primita, a pretinsu că senatulu scolariu sa depuna juramentu cumca va observă legea despre instructiunea publica, — (Tanarky striga: Nu este asiā!) — sa faceti bine a crede ca este asiā; cându s'a intemplat acest'a si insumi amu fostu de facia; — (Tanarky si mai multi striga intrerumpendu: Nu este asiā!) — eu nu potu se sci ca inspectorele scol. de la cine au primita acest'a instructiune; in insasi lege astfelu de dispusetiune nu este; dar' de altminte-lea — pre slaba, fōrte seraca si preste mesura antipatica trebuie se fia o atare lege, la a cărei observare vrē cineva sa constringa pre cetatieni prin juramentu.

Mi se 'mpare asiā dara ca dlu secretariu de stat Tanarky cându a pretinsu cumca in Zarandu senatulu scol. nici pāna astadi nu s'a formatu, n'a sciutu cum sta lucrulu, macar ca este secretariulu de stat alu Ministeriului de instructiune publica; căci la din contra ar' trebui sa presupunu, cumca cunoscendu adeverat'a stare a lucrulu, a vrutu sa seduca opiniunea publica prin afirmarea contrariulu.

Mai departe a afirmatu dlu secretariu de stat, ca preparandi'a de stat din Deva este institutu romanescu. Acest'a pretensiune pe mine intr'adeveru m'a frapatu, căci me miru cum potē se afirma dlu secretariu de stat unu astfelu de neadeveru, pre cātu densulu trebuie sa scie bine că — abiā câteva luni mai nainte — tandem aliquando — nomī Ministeriulu unu romanu de suplinte substitutu la acea preparandia. Dlu secretariu de stat Tanarky si prin acest'a afirmatiune, tocmai contraria pozitivulu, n'a potutu atenti decātu sa se duc opiniunea publica. (Sgomoto.)

A mai dlu in fine dlu secretariu de stat si aceea, ca guvernulu pentru ca a redicatu in Dev'a preparandia de stat si inca dōua aiea — nu sci unde, intre ruteni, din partea natiunei magiare se

mai multu s'au mai putienu legislatiunea lor. Romanii, acesti maestri in jurisprudentia, pre bāsa căroru legi este stabilitu mai totu dreptulu modernu, sunt omeni esperti de imprumata de la cetățile grecesti, civilisate materialulu din care se compune cele 12 table, fundamentulu loru juridicu.

Aru fi in adeveru curiosu că numai noi sa ne abatemu dela această lege a progresulu. . . . Noi unu micu atomu din marele corp Europeanu de la care depinde totu fiitorulu, totu progresulu nostru nationalu, se ne incingemubiata noastră tiara cu unu muru chiniedescu pentru, că scriitorii nostri sa fia originali si institutiunile nostre sa fie indigene.

Este dreptu ca constitutiunea nu este o haina tocmai potrivita pre tali'a noastră, daru această ne potrivire tinde a disparea din ce in ce; numai omeni conservatori par a nu se pōtea deprinde cu acest'a haina ce cade pre umerii lor că mantalele de plumbu din infernu lui Dante. Si apoi avem noi legi indigene pre care sa le preferimu constitutiunei Englese? Codulu Calimahu, este elu destulu de perfectu seu destulu de românescu? pōte regulamentulu organicu de trista memoria, sub care viat'a si averea cetățienilor erā garantat contr'a invasiunei straine...! Finindu nu potu a nu regretă ca D. Maiorescu vorbindu despre form'a si fondu, au negligatu prea multu fondulu, fiind acum si totu deauna amagirea fidelă a credintelor politice a tuturor acelor a ce regretă Domni'a lui M. Sturz'a, cu pretiulu chiaru de a falsifică lucruri deja constate pre cale literara si sciintifica.

facu imputatiuni caci impartasiesce pe nationalitati de astfelu de favorari. Nemie'a mai usoru decâtu a scapă de atari imputatiuni; dupa ce noi pre bine conoscemu scopulu preparandiei din Deva, postimu — duceti-o de acolo, fie la Dobritienu seu macar unde aiea, si sa fiti siguri ca nici o data nu o vomu reclama! — Amu auditu, ba amu si cetitu ca guvernulu are de cugetu a infinti si o Teologia comuna de statu; noie nici aceea nu ni trebue, n'avemu lipsa de ea: noi avemu teologiele nostre si ne multiamimu cu ele.

Intr'adeveru este lucru ciudatu, ca guvernulu ori ce ceremu de la elu ni denega; ce nu ceremu de ce n'avemu trebuintia, ce respingemu, aceea ni impune cu sil'a. Astfelu suntemu si cu asiă-numit'a foia scolaria seu invetiatoréscă; n'a cerut'o nimenea, nu trebue nimeni, n'o citește nime, si regimulu redigendu-o si tiparindu-o pe spesele tieiei, o trimite la frundia si la ierba, — macar ca nime nu-i are folosulu!

Fiti buni si indorati a nu ni arunca in capu, cu sil'a, ceea ce nu ni trebue si nu ceremu, ba respingemu, ci aveti amabilitatea d'ani acordă aceea ce noi rogămu, de ce avemu trebuintia si de ce vremu sa ne folosimu; acést'a apoi — nu numai ca vom primi bucuros, ci vomu resplati cu recunoscintia!

Atat'a este ce amu avutu a observă dlui secretariu de statu Gedeon Tanárky la discursulu seu de ieri. —

R o m a n i ' a .

La scrisórea Domnitoriului Romaniei mai reproducemu si urmatóarele:

(Capetu.)

Prin urmare, deca a-si avé de datu vre-unu consiliu onor. interelatore, acelu consiliu aru fi cá d-sea sa preciseze cugetarea sea: voiesce si d-sea sa puna in numele parlamentului, in numele reprezentatiunei tieiei, unu ultimatum principelui, precum principele intr'unu actu cu totul intimu a pusu unu ultimatum opiniunei publice? Voiti d-vóstra se va ridicati mai pre susu de opiniunea publica? Lasati cá opiniunea publica sa se pronuntie singura, paziti-ve d-vóstra, datori'a aci in parlamentu de a stá in constitutiune, faceti trebile tieiei aratati-ve ca intr'adevaru sunteti insuflati numai, de binele publicu; lasati artificiele retorice de care ve serviti pentru a aduce criticele d-vóstre mai susu de cátu ministeriulu, precum asemenea feriti-ve de a adresá reclame dela tribuna de unu devotamentu suspectu, puneti-ve in contactu cu opiniunea publica, si vedeti ca ceea ce voiesce tier'a mai presusu de tóte este legalitatea, dela principe si pana la celu mai de pre urma aginte, pana la celu mai de pre urma cetatiannu. Ei bine, suntemu noi astadi in legalitate, cându discutămu o scrisóre privata a principelui? Eu nu credu, si, deca voiti se ve convingeti si d-vóstra de ati facutu bine seu reu, ridicându aci acést'a cestiune, ve voiu spune in putiene cuvinte ce aveti sa faceti. D-vóstra ati scrisu mai adese ori alegatoriulu d-vóstra, si ati scrisu multe, chiaru in contra principelui si prin urmare ati mai putea scrie multe in sa, deca le veti scrie si despre faptul de astadi, nu credu ca alegatori d-vóstre voru probá acést'a surprinsa parlamentara. Eu unulu, declaru cátu pentru mine, ca, deca v'asi fi urmatu pre acést'a cale, nu speramu se amu aprobarea alegatoriulu mei, si de aceea de la inceputu nu amu primitu se iau respondera asupr'a mea de a prejudecá o asemenea mare cestiune si aru fi unu mare pericu cându noi astadi amu pune ultimatumulu nostru parlamentariu, legislativu, in faci'a unui ultimu in aeru, aeronotecu, cá sa ducu asiá si ne amopune in afara de responsabilitatea ministeriale. Cum sa venimu noi, cu tóta gravitatea nostra de legiuitori si sa respondemu la o expansiune de inima? Cum sa venimu sa respondemu la unu documentu din cele mai intime ale principelui? Voiti, in adeveru, sa puneti unu capetu ingrigiriulu tieiei in privinti'a guvernului personale? Atunci nu aveti de cátu sa ve apropiati pre tóta diu'a pre teremulu principieloru constitutional; nu aveti de cátu sa faceti sa dispara acele deprinderi cari léga câte 2, 12, 24 pentru resturnare contiune de guverne, (aplause). Deca ne vomu pune câte 2, 12 si 24, si, dupa capriciulu nostru vomu pretinde sa se resólve cestiunile constitutional apoi vedeti ca tocmai noi cari suntemu chiamati aci

pentru mantinerea constitutiunei, tocmai noi vomu fi acei cari nu o vomu respectá.

Dloru amu declarat delu inceputu si o repetu, ca eu voi fi pentru acea motiune, care si cu acést'a ocaziune va resti Mariei Séle Domnului aceleasi declaratiuni sincere, ce amu facutu prin responsulu la discursulu tronului, ca reprezentatiunea nationale, pre teremulu constitutiunei: totodeaun'a va fi sincera si devotata: atatu si nimicu mai multu.

Nu suntemu solicitati nici de guvernulu M Séle, nici de altu nimeni cá sa esprimamu alte dorintie de cáto acelea ce amu espresu atunci. Dérú numai la acést'a voiu rugá sa se marginesca tóte expresiunile cugetárei nostre de astadi, cáci la acést'a cugetare Mari'a Sea a respunsu ca va tiene totodéun'a séma de cerintiele legitime ale poporului. Sa asteptámu dérú pre Mari'a Sea sa studie diferitele cerintie ale poporului, si atunci va vedé capoporulu nu se ocupa de metafisica politica, nici de abstractiuni parlamentarie, ci ca poporulu cere lumin'a; instructiunea, dreptatea si egalitatea. Pre acestu teremu, domniloru, o apropiare este naturale intre reprezentatiunea nationale si pricipele. Nu ceremu dela Mari'a Sea alt'a de cátu cá, in imprejurárele in cari se afla patri'a nostra, sa nu ne lase asiá, in cátu sa credemu ca a fostu numai unu aventurieru pre tronulu Romaniei. Nu potu se admitu acést'a unu singuru momentu pentru unu principe, care are o educatiune distinsa, care a apartenutu alta data acelei mari nationalitati europene, care astadi a cástigatu o positiune asiá de eminenta pre teremulu lupteloru materiali. In asiá imprejurári, eu credu ca, deca acestu parlamentu aru exprime Mariei Séle convictiunea sea profunda ca constitutiunea in tóte pártile ei, este legalitatea cea mai stricta, de care poporulu si reprezentatiunea sea voru sa se tiena, atunci credu ca Mari'a Sea va exprime intr'unu modu solemn, — nu ducu va scrisórea este autentica seu apogrija, — dérú va responde ceea ce credu ca trebue sa responde in fati'a reprezentatiunei nationale, inimatu de unu spiritu de nationalitate si libertate — de acelu spiritu, care este inimata intrég'a camera, — Mari'a Sea va simti inima sea inarmata si incuragiata, cá sa pasiésca pre calea care astadi o doresce natiunea.

Dloru terminu spunendu-ve o dupa urma opiniune: ca, deca d-vóstra astadi imputati principelui ca si a espresu cugetarea sea, me temu cá máne pricipele sa nu impute ca d-vóstra nu ati espresu opiniunea tieiei: tier'a voiesce pacea legale, constitutiunea; tier'a s'a deprinsu de a nu intrebá nationalitatea principelui; acést'a este unu progresu constitutional de care eu me felicitu. Patieniu pésa tieiei de a sci in ce comerciulu de idei se afla principele, destulu numai cá principele sa fia in legalitate si sa tiena séma de cerintiele poporului! Deca amu face altufeliu, amu lucrá in contra simtieminteloru tieiei.

Sa facemu abstractiune de metafisica politica, de abstractiuni constitutional; sa ne punemu in litera, in cadrulu esactu alu constitutiunei, si atunci d-loru, vomu ajunge si noi a puté dice consiliariloru Mariei Séle ca in adevaru, cându ei au profesatu unu viu sintimentu de respectu pentru constitutiune, cându au crediutu in eficacitatea constitutiunei, cându au abandonatu sentimentele, traditiunile anti-constitutional ale amiciloru dlui Dimitrie Ghic'a Comanescianu, atunci constitutiunea nostra a incepatu de a fi pentru ori cine o utopia. Dloru, utopia va fi din partea acelor'a, cari aru voi sa substituie alte institutiuni constitutional, si alte combinatiuni politice de cátu cele de astadi.

Sa lasamu cá utopie sa nu fie amicii libertati-loru si ai constitutionalismului, ci utopici sa fie cei ce voru se surpe constitutiunea si se piérdia tronulu sub pretestu de alu aperi. (aplause).

Se cere inchiderea discussiunei.

D. P. Gradistenu o combate.

D. Al. Lahovari o sustiene.

D. Ioanu Bratianu reclama sa nu se inchida discussiunea, cáci suntu mai multi, intre cari si d-sea, cari au cuventulu si voru sa vorbésca.

Discussiunea, puindu-se la votu, se inchide.

Se pune la votu cu apelu nominal motiunea dlui Cogalnicianu si se primesce cu 92 voturi, contra 8 — dd. Anton Arion, Const. Caramaliu, N. R. Balanescu, Teodoru Dobrescu, Eugeniu Ghic'a, Al. Sichleanu, Radu Michaiu, N. R. Locustenu — si 6 abtineri.

Siedinti'a se suspinde pre 10 minute.

La deschidere urméza cestiune personale intre d. N. Ionescu si N. Blarembegu.

D. Blarembegu relevá atacurile ce i s'a adusu cu cuvintele de artificii oratorice, si aréta ca tocmai d. Ionescu a facutu artificiuulu d'a nu vorbi in cestiune si a votá inchiderea discussiunei spre a nu lu lasá sa mai vorbesca si sa responde dlui ministru. Apoi demonstra ca d. Ionescu, care a votatu contra dlui streinu, s'a asociatu cu actele mai multoru guverne, tasate de camera de liberali, ca d. Ionescu nu scapa nici o ocaziune in care se si manifeste omagie cátra tron, cátra picioréle tronurilor si ale principiloru, amintindu ca d. Ionescu in siedietiele secrete erá cu totul de alte idei de cele manifestate ad, cá o colomba.

D. N. Ionescu declara ca n'a votatu inchiderea discussiunei, cátu pentru constitutiune, a votat-o in sinceritate si pana adi n'a esitu din ea.

D. Aristide Pascalu indica ca d. N. Ionescu are rancune cu d-sea din constituantu si ca tocmai d. Ionescu, liberu si independent, se mira ca si d-sea e liberu si independent de d. Blarembegu. D. Ionescu a fostu insarcinatu a redactá propunerea ce s'a votatu. D-sea a vorbitu spre a prepará spiritele pentru primirea ei. Ei bine, d. Ionescu vine si lu combate. Cine e mai sinceru.

D. N. Ionescu responde ca n'a fostu siedintia secreta, ci o consultatiune intre deputatii camerei, si ca in aceea siedintia d-sea n'a disu unu cuventu macaru.

D. Pascalu. Ati primitu a fi in comisiune si ati adoptatu propunerea.

D. Ionescu termina spundu ca in siedintia a disu ca deca Domnulu nu vrea se mai stea, noi nu putemu se lu mai tienemu.

Incidentes se inchide.

D. ministru de finantie róga pre camera a luá de urgentia in desbatere proiectele de lege presintate in siedinti'a precedente.

Siedinti'a se ridica.

V a r i e t á t i .

**** List'a civile.** Se petrece in acestu momentu in Angleter'a unu evenimentu neaudit, cându se gândesce cine-va la respectulu Anglesului pentru suveranii sei si la adorationea cu care i inconjóra. Principés'a Luis'a, un'a din ficele reginei, se marita. Parlamentulu va avea a i votá o donatiune. Insa contribuabili se improtivescu si discuta. Santienia brahmanica a corónei este incoltita! In centrurile cele mari electorali se facu meetinguri, cetátenii intréba pre candidatii loru asupr'a purlárei ce voiescu a tine. D. Forter la Bradford, d. Stansfeld la Halifase trebue sa emita declaratiuni si sa se silésca a gasi responsuri, dându totu deodata satisfacere cerintieloru comitentiloru lor si rigorismulu monarchicu alu lomei oficiale.

Principés'a nostra, dicu alegatorii, se casátoreste cu unu mărchisu bogatu intre toti bogati. Pentru ce dérú o donatiune?

Apoi pre nesimite cugetárele se intoreu spre Regin'a ca insesia. Londr'a se plánge. Veduvei principelui Albert ii place o retragere funesta pentru interesele capitalei: comerciantii de la Londr'a suntu obicinuiti cu splendorele traditionale ale unei curti lusoé; ei vedu doliulu prelungindu-se si se intréba: pentru ce o lista civile de 9 milióne?

Cestiunea este dar pusa.

List'a civile este pusa in discussiune in vechia Angleter'a. Ce semnu alu timpului!

C o n c u r s u .

Devenindu vacantu postulu de parochu in Comun'a gr. or. Leschi'a Districtulu Cetátiei de péira (Kövár vidék) se deschide prin acést'a concursu. —

Emolumentele cu acestu postu suntu.

1.) Dela 95 capi de familie dela fie-caré o ferdela cucurudiu nesfarmatu si 20 cr.

2.) Venitul dela Epatrafiru.

Doritori de a ocupá acestu postu voru avé asi astere-ne concursele loru provideute cu atestatele necesarie in intiesulu statutului Organicu § 121 a Scaunulu Protolpresbiteratu celu multu pana la 7 Martiu a. c. in Leschi'a, Leschi'a in 7. Februaru 1871.

Comitetulu Parochialu din locu.

Cu scirea si invoierea mea.

Ioanu Greblea.

Protopresbiter.

(15-1)